

Güler yüzlü, Sessiz Arı Mehmet Şen

Kendisini, aynı fakültede, 80'li yıllardaki öğrenimi sırasında birlikte bulunmuş olmamıza rağmen, 1999'da başlayan ELECO Sempozyumları ve 2000'li yıllardan günümüze yönetmelik çalışmalarından yakından tanıma olanağı buldum. Mehmet Şen'in saygılı, düşünceli, esprili, güler yüzlü, sessiz ama içinde fırtınalar esen, inatçı, sabırlı, emeğini esirgemeyen, içten kişiliğini bu çalışmalarda gördüm, yaşadım. "Sayın hocam" diye başlayan, "saygılarımla" diye biten sayısız mesajını aldım, telefonla konuştum, birlikte çalıştım. Bir gün bile saygı ve sevgi çerçevesinin dışına çıkmadığını, o kadar yakın ve uzun çalışmalar yapmış olmamıza rağmen takdir ve memnuniyetle izledim.

ELECO Sempozyumlarının hazırlık ve gerçekleştirme aşamasında çokça birlikte çalışmamız oldu. Kibarca, yazılacak yazıları sorar, yapılacakları öğrenir, elinden geldiğince hızlı ve titiz bir şekilde, bizlere sorun yansıtmadan yerine getirirdi. Bu şekilde çok çalışmalar yaptık, saatler geçirdik. Çok özveriliydi. Sabırla, sempozyum duyurularını katılımcılara, hakemlere, bizlere, çevreye duyurmak için yüzlerce, binlerce mektup gönderir, gelen sorulara yanıt vererek kimseyi karşılıksız bırakmazdı. Deneyimi her ELECO'da arttı. Sempozyumun Bursa ayağında O'nun varlığı nedeniyle rahattık. Yapılacak işleri, Sempozyumun gerçekleşmesi için gerekenleri çok iyi biliyordu. Emeğini, zamanını sakınmaz yaklaşımıyla ELECO'ların gerçekleştirme güvencesiydi. ELECO'lar öksüz kaldı. Yokluğu hissedilecek. ELECO'ya geliş-gidişlerimizdeki, Bursa'da konaklamamızdaki, rahat sempozyum geçirmemizdeki görünmez kahramanlardan biriydi. Ondan aldığımız haberlere göre hareket eder, her zaman güler yüzle karşılanıp aynı şekilde uğurlanmamızın arkasında O'nun çabaları, katkıları olduğunu hissederdik. Her ELECO zamanı yaklaştığında yapılacakları tamamlamak, eksiksiz yapmak için kendini, neredeyse sağlığını tehdit edecek kadar zorladığını öğrenirdik. Son olarak gerçekleştirdiğimiz ELECO'da ilginç bir çalışmasına tanık olduk. 1999'dan bu yana gerçekleştirilen tüm ELECO'larda sunulan bildirimleri, 2008 ELECO CD'sinde toplamıştı. Bu çok emek ve zaman gerektiren bir işti ve sanki bizlere bunları toplu hale getirerek kalıcı bir miras bıraktı, işte benim eserim der gibi.

Mehmet Şen, bir ELECO Sempozyumunu daha başarıyla gerçekleştirmenin huzuru içinde... (Aralık 2003)

Mehmet Şen'le yıllardır yönetmelik çalışmaları yapıyoruz. Hazırlanacak veya güncellenecek yönetmelikle ilgili eski, yeni, orijinal ne kadar kaynak varsa toparlar, çoğaltır, bizlere iletirdi. Alt yapı hazırlıklarını, bizim en iyi ortamda çalışabilmemiz için hissettirmeden yapardı. Ulaşımımıza, konaklamamıza, gereksinimlerimize kadar her şeyimizle ilgilenir, bizlerinde özveriyle yaptığı bu çalışmaların tamamlanması konusunda görünmez önderlik yapardı. Yönetmelikle ilgili yazım, çizim işlerini üstlenir, bilgisayar,

bilgisayardan sunum araç-gereci desteğini bize hazırlar, kendisi de bu çalışmalar içinde sekretarya görevini keyifle yerine getirir, çalışmaların ilerlemesinden büyük memnuniyet duyardı. Ketumdu. Çalışmaları korur, çalışma tamamlanana kadar dışarıya bilgi sızdırılmasının uygun olmayacağı bilinciyle çalışırdı. Üzerinde çalıştığımız son yönetmelik için yaklaşık altı yıldır aralıklı olarak çalışıyoruz. Bu yönetmeliğin bu yıl tamamlanmasını çok istiyordum. Bu nedenle geçtiğimiz yaz üç kere Cuma-Cumartesi-Pazar toplanarak yoğun çalışma temposunda bizi bir araya getirdi. Bu uzun, yorucu çalışmalara katılmamızdaki en büyük etkenlerden biri O'nun bu iyi niyetli yaklaşımı ve bizdeki kredisiydi. Sanıyorum böyle görünmez bir gücü kolay kolay kimse veremezdi. Üzerinde çalıştığımız yönetmeliğin tamamlanması için, son 30 sayfa kadarlık bir bölüm üzerinde çalışmamız gerekiyor. Bu görev, bizim için Mehmet Şen'in vasiyeti gibi oldu. O'nun güçlü anısına, kalan kısmı bir an önce tamamlayıp bir işinin, bir arzusunun daha başarı ile yerine geldiğini, tamamlandığını göstermeliyiz.

Mehmet Şen, bir yönetmelik toplantısında... (Eylül 2008)

Mehmet Şen, içten ev sahiplikleri sırasında çalışma dışı konularda da bizlerle yaşamını paylaşırdı. Son zamanlarda bahçeleri ve arılar yaşamında giderek artan bir yer tutmaya başlamıştı. Bir yönetmelik toplantısı için Bursa'ya Yenikapı-Güzelyalı Feribotu ile gelmem gerektiğinde, Güzelyalı yerlisi olarak beni karşılamış, yöresini, gelişmeleri anlatmış, toplantıya kadar olan kısa zaman içinde bahçelerini ve arılarını büyük bir gururla göstermişti. Bu benim için doğayla bu kadar yakın olduğum ender zamanlardan biriydi. Bahçe, düzgün aralıklarla dikilmiş zeytin ağaçları ve çeşitli türden meyve, sebzelerle doluydu. İnciri, üzümü, salatalığı, domatesi, biberi dalından toplamanın, yemenin anlatılmaz keyfini, mutluluğunu bana yaşattı. Bahçesini sulamak için yaptıkları kuyuyu heyecanla gösterdi, bahçe için planlarını anlattı. Bana kurduğu iki arı kovanını gösterdi. Arılar hakkında çok şeyler öğrenmişti, onları keyifle benimle paylaştı. Arıları yakından göstermek istedi. Arılara yaklaşmak ve korunmak için önlük, başlık ve eldiven giymek benim için hem bir ilkti hem de merak ve heyecan konusuydu. Sayesinde arıların dünyasını çok yakından görmüş, tanıdım, arılara bu kadar yakın olmamıştım. Kraliçe arıdan, işçi arılardan söz etti. Aslında kendisi de güler yüzlü, sessiz, büyük bir arıydı benim için.

Aramızdan çok erken ayrıldı. Yapacak çok işimiz olurdu. Bahçesinin, arılarının keyfini çıkarmasını çok isterdim. Olmadı. Bir kardeş gibi hissettiğim bu güzel insanı kaybettiğimiz için çok üzgünüm. Ruhu şad olsun, başımız sağ olsun.

Doç. Dr. Özcan KALENDERLİ